

X1-147 (2020/04/15)

انتشارِ مُج، و چشمه یِ مستقل-از-زمان

mamwad@mailaps.org

محمد خرمی

معادله یِ مُج با یک چشمه یِ مستقل-از-زمان بررسی میشود. جوابِ این معادله به شکلِ برهنه‌ش یِ از مُجها یِ تخت نوشته میشود.

0 درآمد

شکلِ ساده یِ معادله یِ مُج در یک محیطِ همگن و همسانگرد و ناپاشنده چنین است.

$$(c^{-2} \nabla_0^2 - \nabla \cdot \nabla) \psi = \rho, \quad (1)$$

که ρ چشمه، ∇_0 مشتگیری نسبت به زمان، ∇ مشتگیری نسبت به مکان، و c سرعتِ انتشارِ مُج است.

اگر ρ مستقل از زمان باشد، ψ هم مستقل از زمان میشود و معادله یِ مُج به معادله یِ پُوسُن [1] تبدیل میشود:

$$-\nabla \cdot \nabla \psi = \rho. \quad (2)$$

از جمله برای چشمه ی واحد نقطه ای (در مبدئ)، جواب معادله را با G_s نشان میدهم:

$$(-\nabla \cdot \nabla G_s)(\mathbf{r}) = \delta(\mathbf{r}), \quad (3)$$

که نتیجه میدهد

$$G_s(\mathbf{r}) = \begin{cases} [(n-2) S_{n-1}]^{-1} r^{2-n}, & n \neq 2 \\ -(S_1)^{-1} \ln(r/a), & n = 2 \end{cases}, \quad (4)$$

که n بُعد فضا و S_m مساحت کره ی واحد m بُعدی است.

اگر چشمه صفر باشد، (1) میشود

$$(c^{-2} \nabla_0^2 - \nabla \cdot \nabla) \psi = 0. \quad (5)$$

هر جواب این معادله را میشود به شکل یک ترکیب خطی از موجها ی تخت نوشت: $\mathcal{E}(\omega, \mathbf{k})$ را چنین تعریف میکنم.

$$[\mathcal{E}(\omega, \mathbf{k})](t, \mathbf{r}) = \exp(-i\omega t + i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r}). \quad (6)$$

$\mathcal{E}(\omega, \mathbf{k})$ معادله ی (5) را برمیآورد، اگر و تنها اگر بسامد-زاویه ای ω و بردار-موج \mathbf{k} معادله ی پاشندگی ی متناظر را برآورند:

$$-c^{-2} \omega^2 + \mathbf{k} \cdot \mathbf{k} = 0, \quad (7)$$

یا

$$\omega = \pm ck. \quad (8)$$

1 تابع گرین برای معادله ی موج

تابع گرین [2] متناظر با معادله ی (1) را با G نشان میدهم. محاسبه ی G در جاها ی زیاد ی، از جمله در [3]، آمده. G این معادله را برمیآورد:

$$[(c^{-2} \nabla_0^2 - \nabla \cdot \nabla) G](t, \mathbf{r}; t', \mathbf{r}') = \delta(t - t') \delta(\mathbf{r} - \mathbf{r}'). \quad (9)$$

این معادله تحت انتقال زمان و انتقال مکان متقارن است. پس میشود G را تابع فقط تفاضل زمانها و تفاضل مکانها گرفت:

$$G(t, \mathbf{r}; t', \mathbf{r}') = \mathcal{G}(t - t', \mathbf{r} - \mathbf{r}'). \quad (10)$$

این معادله را برمیثاورد.

$$[(c^{-2} \nabla_0^2 - \nabla \cdot \nabla) \mathcal{G}](t, \mathbf{r}) = \delta(t) \delta(\mathbf{r}). \quad (11)$$

تبدیل فوریه [4] ی \mathcal{G} را با $\tilde{\mathcal{G}}$ نشان میدهم:

$$\mathcal{G}(t, \mathbf{r}) = \int \frac{d^n k}{(2\pi)^n} \frac{d\omega}{2\pi} [\exp(i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - i\omega t)] \tilde{\mathcal{G}}(\omega, \mathbf{k}). \quad (12)$$

دیده میشود

$$(-c^{-2} \omega^2 + \mathbf{k} \cdot \mathbf{k}) \tilde{\mathcal{G}}(\omega, \mathbf{k}) = 1, \quad (13)$$

یا،

$$\tilde{\mathcal{G}}(\omega, \mathbf{k}) = \frac{1}{-c^{-2} \omega^2 + \mathbf{k} \cdot \mathbf{k}}. \quad (14)$$

این رابطه کاملن درست نیست: طرف راست مُضَعَن-انتگرالپذیر نیست و نمیشود با آن یک تزیع ساخت. این هم که جواب معادله ی (13)، یا (11)، یکتا نیست به این نکته مربوط است. (11) را میشود با شرط-مرزیها ی مختلف ی حل کرد.

\mathcal{G}_+ (جواب تنخیری) جواب (11) است با این شرط مرزی که

$$\mathcal{G}(t, \mathbf{r}) = 0, \quad t < 0. \quad (15)$$

نشان میدهند

$$\tilde{\mathcal{G}}_+(\omega, \mathbf{k}) = \frac{1}{-c^{-2} (\omega + i0^+)^2 + \mathbf{k} \cdot \mathbf{k}}, \quad (16)$$

که

$$\mathfrak{F}(0^+) = \lim_{\varepsilon \rightarrow 0^+} [\mathfrak{F}(\varepsilon)], \quad (17)$$

و البته در طرف راست (16)، منظور از حدگیری حدگیری به معنی ی تزیع است: حدگیری بعد از انتگرالگیری بی انجام میشود که طرف راست (16) در انتگرالده ی آن است. برای اثبات این که G_+ شرط (15) را برمیآورد، I را چنین تعریف میکنم.

$$I = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{d\omega}{2\pi} \frac{\exp(i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - i\omega t)}{-c^{-2}(\omega + i0^+)^2 + \mathbf{k} \cdot \mathbf{k}}. \quad (18)$$

دیده میشود

$$I = \oint_{C_-} \frac{d\omega}{2\pi} \frac{\exp(i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - i\omega t)}{-c^{-2}(\omega + i0^+)^2 + \mathbf{k} \cdot \mathbf{k}}, \quad t < 0, \quad (19)$$

که C_- محور حقیقی از $(-R)$ تا R به اضافه ی یک نیمدایره به مرکز مبده و شعاع R در نیمصفحه ی بالا است، پادساعتگرد و در حد R به بینهایت. این که در $(t < 0)$ میشود نیمدایره ی بزرگ نیمصفحه ی بالا را به مسیر انتگرالگیری افزود، به این خاطر است که در $(t < 0)$ انتگرالده بر نیمدایره ی بزرگ در نیمصفحه ی بالا سریعتر از عکس شعاع دایره به صفر میگراید.

انتگرالده در طرف راست (18)، در نیمصفحه ی بالا تمامریخت است. پس،

$$I = 0, \quad t < 0, \quad (20)$$

که این هم (15) را نتیجه میدهد.

همچنین،

$$I = \oint_{C_+} \frac{d\omega}{2\pi} \frac{\exp(i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - i\omega t)}{-c^{-2}(\omega + i0^+)^2 + \mathbf{k} \cdot \mathbf{k}}, \quad t > 0, \quad (21)$$

که C_+ محور حقیقی از $(-R)$ تا R به اضافه ی یک نیمدایره به مرکز مبده و شعاع R در نیمصفحه ی پایین است، ساعتگرد و در حد R به بینهایت. انتگرالده دُ قطب دارد که هر-دُ در نیمصفحه ی پایین نند. نتیجه میشود

$$I = \frac{ic}{2k} [\exp(i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - ickt) - \exp(i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} + ickt)], \quad t > 0. \quad (22)$$

این و (20) را میشود چنین خلاصه کرد.

$$I = \frac{ic}{2k} [\exp(i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - ickt) - \exp(i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} + ickt)] \Theta(t), \quad (23)$$

یا،

$$I = \frac{c}{k} \exp(i \mathbf{k} \cdot \mathbf{r}) \sin(ck t) \Theta(t), \quad (24)$$

که θ تابع هویساید [5] (پله ی واحد) است. به این ترتیب،

$$\mathcal{G}_+(t, \mathbf{r}) = \int \frac{d^n k}{(2\pi)^n} \frac{ic}{2k} [\exp(i \mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - ick t) - \exp(i \mathbf{k} \cdot \mathbf{r} + ick t)] \Theta(t). \quad (25)$$

یا،

$$\mathcal{G}_+(t, \mathbf{r}) = \int \frac{d^n k}{(2\pi)^n} \frac{c}{k} \exp(i \mathbf{k} \cdot \mathbf{r}) \sin(ck t) \Theta(t). \quad (26)$$

2 معادله ی پُوسُن، و تابع گرین برای معادله ی مُج

با استفاده از

$$\rho(\mathbf{r}) = \int d^n r' d t' \delta(t - t') \delta(\mathbf{r} - \mathbf{r}') \rho(\mathbf{r}'), \quad (27)$$

نتیجه میشود جواب معادله ی (2) برای ψ چنین است.

$$\psi(\mathbf{r}) = \int d^n r' d t' G(t, \mathbf{r}; t', \mathbf{r}') \rho(\mathbf{r}'), \quad (28)$$

یا

$$\psi(\mathbf{r}) = \int d^n r' d t' \mathcal{G}(t - t', \mathbf{r} - \mathbf{r}') \rho(\mathbf{r}'). \quad (29)$$

از جمله برای چشمه ی نقطه‌ای در مبدا، رابطه ی (3)،

$$G_s(\mathbf{r}) = \int d t' \mathcal{G}(t - t', \mathbf{r}). \quad (30)$$

با تابع - - گرین [2] - - تنخیری،

$$G_s(\mathbf{r}) = \int_{-\infty}^t d t' \mathcal{G}_+(t - t', \mathbf{r}), \quad (31)$$

$$G_s(\mathbf{r}) = \int_{-\infty}^t dt' \int \frac{d^n k}{(2\pi)^n} \frac{ic}{2k} \{ \exp[i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - ic k (t - t')] - \exp[i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} + ic k (t - t')] \}. \quad (32)$$

این رابطه بسطِ تابع - گرین [2] معادله‌ی پواسُن [1] بر حسبِ مُجها‌ی تخت است. طرفِ راستِ (32) را با $\mathcal{G}(\mathbf{r})$ نشان می‌دهم. میشود مستقمن تحقیق کرد \mathcal{G} هم ان G_s است. :

$$\begin{aligned} \mathcal{G}(\mathbf{r}) &= \int \frac{d^n k}{(2\pi)^n} \exp(i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r}) \int_{-\infty}^t dt' \frac{c}{k} \sin[ck(t - t')], \\ &= \int \frac{d^n k}{(2\pi)^n} \frac{\exp(i\mathbf{k} \cdot \mathbf{r})}{k^2}, \end{aligned} \quad (33)$$

که نشان میدهد

$$(-\nabla \cdot \nabla \mathcal{G})(\mathbf{r}) = \delta(\mathbf{r}). \quad (34)$$

پس \mathcal{G} هم ان G_s است.

3 پانوشتها

- [1] Poisson
- [2] Green
- [3] John David Jackson; "Classical electrodynamics" 3rd edition (John Wiley & Sons, 1998) chapter 6
- [4] Fourier
- [5] Heaviside